

Κυριακή 30 Δεκεμβρίου 2018.

Κυριακή μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν.

Μτθ. 2, 13 – 23.

«παράλαβε τὸ παιδίον». (Μτθ. 2, 13 καί 20)

Τά Χριστούγεννα, ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς πίστεώς μας, μόλις πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες συνέτριψε τὴ λογική μας, γέμισε μέ ἀνείπωτη χαρὰ τὴν ὕπαρξή μας καί ὡς μιά γλυκιά ἀνάμνηση πλέον ἀποθηκεύτηκε στίς ἀποθῆκες τῆς μνήμης μας. Σήμερα, αὐτὴ τὴν πρώτη Κυριακή μετά τὰ Χριστούγεννα, ἡ Ἐκκλησία παρουσιάζει μιά σειρά ἀπὸ γεγονότα πού χάραξαν τὴν παιδικὴ ἡλικία τοῦ Χριστοῦ καί ἀποδεικνύουν τὴν ποιότητα τοῦ κόσμου στόν ὁποῖο κατέβηκε ὁ Λυτρωτής.

Ἔξοδος, ἔγκλημα, ἐπιστροφή. Αὐτά εἶναι τὰ τρία γεγονότα τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς ἡμέρας. Ἔξοδος τοῦ μικροῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὴν πατρίδα Του στὴν ἐξορία τῆς Αἰγύπτου. Ἀνείπωτο ἔγκλημα τοῦ στυγεροῦ δικτάτορα Ἡρώδη, ἡ σφαγὴ δεκατεσσάρων χιλιάδων ἀθῶων νηπίων, γιὰ νὰ καλύψει τὴν

άρρωστημένη ανασφάλειά του. Ἐπιστροφή τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τήν αὐτοεξορία Του, ἐγκατάσταση στή Ναζαρέτ καί ἀνατολή τῆς ἐλπίδας.

Ἐξοδος! Ἔρχεται ὁ Σωτήρας σ' ἕναν κόσμο πού βιώνει τήν ἀντίφαση, δηλαδή τήν ἀνισορροπία, τήν ἐχθρότητα, τήν κακουργία, ἀλλά ταυτόχρονα καί τήν προσμονή, τήν ἐλπίδα, τήν συμπαράσταση, τό φωτισμό, τήν προστασία τοῦ δυνατοῦ πρὸς τόν ἀδύνατο. Ἔρχεται ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης νά φέρει στήν ἀνθρωπότητα τήν ἰσορροπία, νά γεφυρώσει τά χάσματα, νά καλύψει τά κενά, νά ἀποδείξει τή δύναμη τῶν ἀδυνάτων, νά ἀναδείξει τή σοφία τῶν ἀγραμμάτων, νά διδάξει μέ τήν εὐστροφία τῶν φαινομενικά ἀπλοϊκῶν. Κάνει ἀναγκαστικά τήν ἔξοδό Του πρὸς τήν Αἴγυπτο, ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῆς ὁποίας πρὶν ἀπό χιλιάδες χρόνια εἶχε ἐλευθερώσει τό λαό Του. Προστατεύει τόν ἑαυτό Του μέ τήν αὐτοεξορία Του, γιά νά δείξει πώς δέν ὑπάρχουν δύσκολες καταστάσεις μή διαχειρίσιμες. Κάθε πρόβλημα ἔχει τή λύση του, κάθε κίνδυνος ἔχει τήν ἔξοδό του, κάθε πειρασμός μπορεῖ νά ξεπεραστεῖ, ἀρκεῖ τά αὐτιά ἑνός ἀνθρώπου νά εἶναι ἀνοιχτά στά

μηνύματα του ούρανοῦ, ὅπως τά αὐτιά του Ἰωσήφ ἦταν ἀνοικτά στά μηνύματα του ἀγγέλου. Δέν ὑπάρχει κατάσταση ἀπό τήν ὁποία ὁ Θεός δέν μπορεῖ νά ἀπεγκλωβίσει τόν ἄνθρωπο, ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νά τό ζητήσει καί μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη νά ἀκουμπήσει στή θεϊκή πρόνοια καί ἀγάπη.

Ἔγκλημα! Ἔρχεται ὁ Μεσσίας σ' ἕναν κόσμο ὅπου κυριαρχεῖ τό ἔγκλημα. Τό ἔγκλημα εἶναι ἡ λύση πού δίνει ὁ ἄνθρωπος στά προβλήματά του, ὅταν ἀποκοπεῖ καί ἀπομονωθεῖ ἀπό τό Θεό. Ὅταν ἐμπιστευθεῖ τήν ἐξυπνάδα του, τήν ἐξουσία του, τά ὑπάρχοντά του, τίς γνωριμίες του, ἀλλά δέν ἐμπιστευθεῖ τό Δημιουργό του, τότε θά διαπράξει μικρά ἢ μεγαλύτερα ἐγκλήματα. Τό πιό ἀδύναμο πλάσμα τῆς φύσεως, ὁ ἄνθρωπος, μέ τήν ἐγωιστική χρήση του μυαλοῦ του μπορεῖ νά γίνει τό πιό αἰμοσταγές θηρίο. Χωρίς Θεό μέσα του εἶναι ἰκανός νά κατασπαράξει τούς διπλανούς του, ὅσους θεωρεῖ κατώτερους, ὅσους θεωρεῖ ἐμπόδιο, ὅσους θεωρεῖ ἐπικίνδυνους, ὅσους ἀποστρέφεται. Μέσα στήν ἄκρατη ἐγωπάθειά του μπορεῖ νά κατασπαράξει

ἀκόμη καί τό περιβάλλον πού τόν φιλοξενεῖ, ἀρκεῖ
 νά ἐκπληρώσει τίς ἐπιθυμίες καί τίς ἐπιδιώξεις του.
 Σ' αὐτό τόν κόσμο τοῦ ἐγκλήματος, στόν κόσμο πού
 ἀφανίζεται ὁ ἀδελφός ἀπό τόν ἀδελφό, ὁ φίλος ἀπό
 τό φίλο, ὁ ἐργαζόμενος ἀπό τό συνάδελφο, τό βρέ-
 φος ἀπό τό φονέα ἰατρό, τό πεινασμένο παιδί ἀπό
 τόν ἀναίσθητο δισεκατομμυριοῦχο, τό θαλερό δάσος
 ἀπό τόν τιποτένιο οἰκοπεδοφάγο, τό ἀνυπεράσπιστο
 ζῶο ἀπό τό χορτάτο κυνηγό, ἔρχεται ὁ Κύριος νά
 φέρει μία καινούρια πραγματικότητα, νά δείξει μία
 καινούρια λύση, νά ἀπλώσει τήν ἐλπίδα στίς φοβι-
 σμένες καί ἀγχωμένες ψυχές τῶν ἀνθρώπων.
 Ἔρχεται ὁ Νομοθέτης νά παραδώσει τό νόμο τῆς
 ἀγάπης, τῆς θυσίας, τῆς ταπείνωσης, τῆς ἀρετῆς.
 Ἔρχεται νά διδάξει πώς δέν χρειάζεται νά
 προκαλοῦμε πόνο, γιά νά ἐπιβιώσουμε. Μποροῦμε
 νά ἐπιβιώσουμε πολύ πιό εὐκόλα καί ὁμορφα, ὅταν
 προκαλοῦμε τό χαμόγελο καί φέρνουμε τή χαρά.
 Μποροῦμε νά ζήσουμε ἀληθινά, ὅταν ξεριζώσουμε τό
 θάνατο ἀπό τό χαρακτήρα καί ἀπό τίς ψυχές μας.

Ἐπιστροφή! Μετά τήν ἐξορία ἐπιστρέφει ὁ Λυ-
 τρωτής καί Σωτήρας στό λαό Του. Ἔρχεται πίσω ὄχι

ὡς δυνατός, οὔτε ὡς δυνάστης, ὄχι ὡς ἐπιστήμονας
 καί λόγιος, ὄχι ὡς κοινωνικά ἐπιφανής. Ἔρχεται τα-
 πεινά νά δουλέψει μέ προσοχή καί σωφροσύνη.
 Πρῶτα θά δουλέψει στό ξυλουργεῖο τοῦ προστάτη
 Του Ἰωσήφ. Μετά θά δουλέψει στούς ἀνθρώπους.
 Σάν μέγάλος ψαράς θά σαγηνέψει τά πλήθη στό δί-
 χτυ τοῦ Εὐαγγελίου. Σάν σποριάς θά φυτέψει τήν
 ἀλήθεια στ' ἀγριεμένα χωράφια τῶν ἀνθρώπινων
 ψυχῶν. Σάν πολεμιστής θά συγκρουστεῖ μέ τόν
 ἀρχέκακο διάβολο καί θά τόν κατατροπώσει στή μά-
 χη τοῦ Γολγοθᾶ. Ἔρχεται καί σ' ἐμᾶς ὁ Λυτρωτής
 συνεχῶς, μυστικά, ἀθόρυβα, ἀρχοντικά ἀλλά καί
 ἀποφασιστικά. Ἔρχεται νά ἰδρώσει γιά μᾶς, νά με-
 ριμνήσει, νά δουλέψει γιά τή σωτηρία μας. Ἔρχεται
 νά ματώσει καί νά χαρίσει αὐτό τό Τίμιο Αἷμα Του
 στόν καθένα πού διψάει νά ἐνωθεῖ μαζί Του.
 Ἔρχεται νά μᾶς κηρύξει ξεκάθαρα πώς σ' αὐτή τή
 μυστηριακή ἐνωση βρίσκεται ἡ ἐλπίδα μας. Ὁ πιστός
 πού ἐνώνεται μέ τόν Ἰησοῦ μυστηριακά μέσ' ἀπό τή
 Θεία Εὐχαριστία καί μόνιμα καί ἀδιάσπαστα μέσ'
 ἀπό τή ζωή τῆς μετάνοιας γίνεται ὁ ἄνθρωπος τῆς
 ἐλπίδας. Ὅποιος κυοφορεῖ τό Χριστό δέν γνωρίζει

ἀπελπισία, ἀδιέξοδα, συντριβή και ἄγχος. Ὅποιος κυοφορεῖ τό Χριστό ἔχει προβλήματα, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἴσως και ἐξαιτίας τοῦ Χριστοῦ πολύ μεγαλύτερα ἀπό τούς ὑπόλοιπους, ἔχει ὅμως μέσα του «τήν μάχαιρα τοῦ Πνεύματος», πού σπάζει και κομματιάζει κάθε δυσκολία μέ τή δύναμη τῆς Τριάδος.

Καθώς λοιπόν βιώνουμε τήν ὠραία ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου και βλέπουμε τόν μικρό Ἰησοῦ νά βιώνει τήν ἔξοδο, τό ἔγκλημα και τήν ἐπιστροφή, ἄς βιώνουμε κι ἐμεῖς τή σύνεση, τήν ἀγάπη και τήν ἐλπίδα. Ἄς ἐπιτρέψουμε στόν Παντοδύναμο Δημιουργό νά ἔλθει και νά ἐργαστεῖ μέσα μας για μάς. Μέ τήν ὑπακοή, τή μετάνοια και τήν αὐτοδιάθεσή μας ἄς ἐγκαταλείψουμε τήν ὑπαρξή μας στήν πρόνοιά Του. Τότε νά εἴμαστε βέβαιοι πώς θ' ἀπολαύσουμε τήν ἀπέραντη ἀγάπη Του και τώρα και στό νέο ἔτος, πού σέ λίγο ἀνατέλλει, και σ' ὁλόκληρη τή ζωή μας. Ἀμήν.